

DRAŻNIĄCY (2) *part praes act*

a *pochylone*.

sg m N drażniący (1). *pl N m pers* drażniący (1).

Sł stp s. v. drażnić, Cn, Linde brak.

1. *Pobudzający do gniewu [kogo] (1)* : Iesli vjrzą ziemię ktorąm przyfiągł oycom ich: y wżyfcy drażniący mię [*irritantes me*] nie vyrzą iey. *BudBib Num 14/23*.

2. *lek. Pobudzający, wywołujący ujemną reakcję organizmu; podrażniający, jątrzący [co] (1)* :

Wyrażenie: »drażniący rany« (1): Czemu pies ma iężik lekarłki á goiści, á za fię v konia ieft fzkodliwy y drażniści rany. *GlabGad C5*.

Szereg: »szkodliwy i drażniący« (1): *GlabGad C5 cf Wyrażenie*.

Cf **DRAŻNIĆ**

KN